

דר' אקרמן kids & Adults רפואת שיניים לכל המשפחה

דר' אקרמן מוניקה | דר' אקרמן אריק
רפואת שיניים לילדים | רפואת שיניים רב תחומית

19 שנות יותק

- טיפול משמר ● שיקום הפה ואסתטיקה
- כירורגיה ושתלים ע"י מומחה פה ולסת
- יישור שיניים (אורתודונטיה) ● טיפולי שורש
- הלבנת שיניים ● שיננית ● טיפול בגז צחוק

08-9300888

www.drakerman.co.il

רח' השיטת 4, קומה 1, מרכז הדרי סמל, נס-ציונה

יוסף כחייל צעיר בצבא היוגוסלבי, 1947

בדרכו לשירותים הקצין, שדעתו היתה מוסחת ע"י חיילת, ניסה לבדוק מה יש ליוסף בכיסים, ובדיוק ברגע זה אז קראה לו החיילת וביקשה שיבוא לעשן איתה. בזכות זה ניצל יוסף שוב. עם הזמן חלה יוסף בטיפוס והחיים במחנה הפכו לקשים מנשוא. גם כשסבל מחום גבוה לא העז להפסיק לעבוד ושמר על הגיינה כשהוא מקפיד להתקלח במים קפואים ב'חדר הברזים'.

וכך שרד. כאשר התקרבו בנות הברית לאזור החלו הגרמנים לפנות חלק מאנשי המחנה ברכבות לטריזנשטט. דחוסים בקרונות, ללא מקום ישיבה, מופגזים, נעו במעגלים במשך כשבועיים. בעלה של אחותו נפטר בדרך ונאלצו לזרוק אותו מהחלון. מסביבם מלחמה והם נוסעים אנה ואנה ולא יודעים לאן ומה יעלה בגורלם. לבסוף עצרה הרכבת על גבול פולין בעיירה טרייניץ. הם הציצו החוצה וראו בהקלה שאין גרמנים בסביבה, ואז הגיעו חיילים רוסים שישבו בעיירה זאת ושחררו אותם. עוד גאותו יום הלך יוסף ו'תפס' חדר בבית של גרמנים בשביל משפחתו. עכשיו היה צריך למצוא דרך להעביר לשם את הוריו התשושים ושלוש אחיותיו. הוא פגש אדם שהגיע עם עגלה רתומה לסוסים כדי לאסוף בני משפחה מהקרונות אך הסתבך ביער ולא יכול היה לצאת עם העגלה. יוסף הציע לחלץ אותו בתנאי שיעזור לו להוביל את הוריו ואחיותיו. הבחור אכן הסיע את המשפחה וב'בית' החדש פרשו על הרצפה קש וישנו בפעם הראשונה כאנשים חופשיים. מכאן והלאה החל סיפור הישרדות בלתי אפשרי. מאבק קיום שכלל הליכות של עשרות קילומטרים מדי יום בחיפוש אחר מזון. פה מצא תרנגולת, שם מחסן של גרמנים שנותר בו חלב משומר, מרגרינה שהיתה אוצר, מרמלדה, גריסים, מכל הבא ליד. לאחר מכן העבירו אותם לעיר פורסט בגרמניה. היו בקבוצה האחת יהודים יוגוסלבים, שבויי מלחמה, עובדי פרך, יהודים וגויים. בינתיים נפטר אביו של יוסף כתוצאה מנמק באצבעו שקפאה במחנה ולא טופלה, ויוסף הספיק לקבור אותו ולהקים לו מצבה. בפורסט הם שהו כחודש ואז הועלו שוב לקרונות והוחזרו ליוגוסלביה, לעיר סקופיה. אחת מאחיותיו גרה בעיר זאת וקלטה אותם, היא יעצה להם שלא לחזור לעיירתם פרישטינה מכיוון שלא נשאר זכר לבית ולחנות.

הם נשארו אצל האחות ובעלה שפרנס אותם תחילה עד שנעצר. יוסף היה חולה עוד מהמחנה ועבר טיפולי פיזיותרפיה לרגלו המשותקת. הוא החל לעבוד כקופאי בצרכניה של עובדי הרכבת. הכפריים היו באים עם תלושים לקבל את ההקצבות שלהם ויוסף 'הלאים' חלק מהתלושים בסתר ובעזרתם הצליח להביא אוכל למשפחתו ולמשפחות נוספות.

לימים, קיבל צו גיוס לצבא היוגוסלבי ולמרות רגלו המוגבלת אולץ להתגייס והוא בן 20. הוא הוכשר כאלחוטן מורס ובעקבות הצטיינותו בקורס הועבר לתצפיות בתחנת גבול. בתפקיד זה שירת עד שנת 1948 כאשר החלו לדבר עם אמו על עליה לארץ ישראל. יוסף שוחרר מהצבא והחל במסע לעבר עיר הנמל רייקה שבה חיכתה כבר משפחתו שאתה לא ראה

שנה וחצי. הם הועלו עם כאלפיים איש

המשפחה '28